

www.usheraudio.cz

audiodrom
www.audiodrom.cz

Jsou diamanty opravdu věčné?

Usher CP-8571 Diamond DMD
Diamond DMD vs Berylium

Zdá se, že se v Usher Audio rozhodli vzít hifi svět útokem. Z nevýznamné značky se během několika málo let stalo jedno z nejskloňovanější jmen audioprůmyslu - prodeje rostou geometrickou řadou, posluchači jsou nadšeni a konkurence si klade otázku jak je možné, že se někomu podařilo na přesyceném a zmlsaném trhu prorazit tak zásadním způsobem?

Dobrým tahem bylo angažovat konstruktérskou legendu Josepha D'Appolito, aby se podílel na vývoji a ladění prvních prototypů. Tím získalo Usher Audio punc důvěryhodnosti, což byla pravděpodobně rozhodující karta pro další směřování. 'No name' značky to mají vždycky těžké, ale máte-li za sebou takové eso, není co řešit. Dalším dobrým tahem bylo nespolehat na subdodavatele, ale pustit se do vývoje vlastních měničů, které, jak se ukazuje, dokáží trumfnout zavedené špičky oboru. A v neposlední řadě je Usher Audio firma, která vytrvale inovuje svoje produkty jak po stránce technologické, tak po stránce vzhledu.

Je berylium ohrožený druh?

Série Dancer se proslavila beryliovou kalotou 9980-20Be. Tento výjimečně vzdušný, detailní a sladce hrající měnič zaútočil na konkurenty od JMLab Focal, Revel nebo Dynaudio. A teď se dozvídáme, že je s ním konec a že bude nahrazen novinkovým Diamond DMD. Proč to?

Diamantová kalota je vícevrstvou strukturou, kdy je na kovovou fólii z obou stran napařena modifikovaná DLC karbonová vrstvička. Tento sendvič diamant-kov-diamant má podle firmy vynikající antirezonanční vlastnosti, účinnost a rychlost.

V minulosti jsme měli tu čest se stojanovými Usher BE-718, a podlahovými Dancer Mini One a Dancer BE-10. Všechny tyto reproduktory měly skvělý poměr cena/výkon a neměly by chybět v užším výběru žádného nákupního seznamu. Všechny do jednoho měly *berylíový* výškový měnič, který se významnou měnou zasloužil o jejich vysoké hodnocení. Tak proč se Usher Audio rozhodlo zavedený pořádek změnit?

V této recenzi mi šlo zejména o přímé porovnání původních beryliových a nových Diamond DMD měničů. Obě technologie teď vedle sebe budou nějakou chvíli existovat, než se beryliové páry doprodají. Za určitých okolností se vyplatí je koupit.

Usher Dancer Mini One

Občas je najdete i pod označením Dancer Mini-1. Loni mě opravdu zaujaly:

„...pakliže o kvalitě toho, co se odehrává od 2kHz dolů můžeme dlouze polemizovat, o horní části spektra je každá diskuze zbytečná. Výškový reproduktor je prostě šampión na špici pomyslného pelotonu. Neunikne mu sebemenší detail. Poslechněte si třeba výborné CD *Percussion Fantasia* (First Impression Music, FIMCD017); jde o známé i méně známé klasické kompozice, zahrané orchestrem skládajícím se *pouze* z bicích nástrojů. Jde i o výborný studijní materiál pro ty, kdo se až doposud domnívali, že bicí nástroje jsou jen buben, činel a triangl (pár takových kamarádů také mám). Až na takových mnohvrstevnatých zvukových strukturách různých dřev, chřestítek, zvonítek, cinkátek, bubínků, bubnů a paličkou rozechvívaných strun si uvědomíte, o co vlastně člověk přichází *nemá-li* v reprosoustavách výškový reproduktor od Usherů. Na tracku *Carmen Fantasy* předvedly soustavy naprosto úžasnou exhibici - každý, i sebemenší záchvěv zvuku je vypulírován a vycizelován až do nejtiššího křehkého doznívání precizně vykreslený. Kov je kovem, dřevo dřevem, a když se okolo šesté minuty do hry vloží velké kotle je o emoce postaráno.

Pozor! Když píšu o hyperrozlišujícím výškovém reproduktoru, píšu rovněž o grácii, šarmu, hlad'ouнкé čistotě bez náznaku zrna a malinkému sklonu dělat zvuky sladšími než jsou (podobně jako hedvábné kaloty Dynaudio). Tato kombinace dělá z 9980-2 úchvatně poslouchatelnou záležitost, kdy jsou uši hýčkány záplavou informací bez sebemenšího náznaku suché sterility nebo počínající agresivity. Prostě máte možnost cítit krásu živých nástrojů včetně jejich někdy komplikovaných barevných odstínů. Pokud se posuneme k jazzu a ke skvělému sampleru Groove Note (*The Best of Groove Note*, GRV 1036-3), jenom se mi potvrdil předchozí skvělý dojem - třeba v *Something Cool* od Jacinthy Williams je tolik naprosto přirozeného a vzdušně podaného detailu, že se bojíte dýchat, abyste křehkou strukturu nepoškodili...”

No ano, to jsem napsal o zvuku Dancer Mini One Be. Prospěl jim nový diamantový měnič? Ti, kdo si myslí, že je výsledek jednoznačný, necht' čtou dále...

Aby to bylo jednodušší, použil jsem stejné CD, tedy *Percussion Fantasia*, tentokrát track s variací na Berliozův *Pochod na šibenici* od The Allstar Percussion Ensemble. U DMD jsou tranzienty perkusí rychlé a v časové doméně naprosto bezproblémové, úderů na jednotlivé perkusivní nástroje vyskakují svižně a dynamicky jako čertík z krabičky, mám z nich však pocit částečné zaoblenosti, která je o fous větší, než by měla být. Navíjení plátna na buben, které okolo 4'45 napodobuje vítr prohánějící se kolem popravěště je poměrně hodně komplikovaným a delikátním zvukem; Dancer Mini One DMD ho reprodukovaly velmi věrohodně, nicméně s pocitem, jako by byl poslechový prostor částečně přetlumen. Těžko se to popisuje, ale rozdíl se stal pochopitelnější v okamžiku, kdy jsem se vrátil k beryliu.

Beryliovým Dancerům budiž ke cti fantasticky čistá a ostrá hrana tranzientů. Chybějící sametová zaoblenost diamantového měniče je zde věcí ku prospěchu a perkusivní muzika je z tohoto pohledu blíže k realitě. Je ale také reprodukována subjektivně 'uspěchaněji' a hlavně o něco dynamicky příškrčeněji. V důsledku je pak zvukový zážitek u berylia říznější a energetičtější, ale plošší. Nový DMD měnič v mikrodynamice ušel pěkný kousek cesty dál a dokáže rozlišovat více dynamických 'slupek', což dělá poslouchanou muziku bohatší a *vnitřně* zajímavější.

Podobně se oba reproduktory chovaly i u tamburín Hossama Ramzyho (*Mashalla, Baladi Plus*, Arc Music, EUCD1083). U diamantového DMD je tamburína velmi jemná, prostorově bezchybně vyčleněná a s fajnovou mikrodynamikou. Berylium odstraňuje lehký sametový opar diamantu a vrací lesk kovu jednotlivých plíšků, chrastících v rámu nástroje. Celá performance je tudíž živější, ale člověk postrádá dynamickou mikrokresbu diamantu. Tabla a bubny hovoří jednoznačně ve prospěch DMD verze, která je pevnější, hraje víc s přehledem a relaxovaněji. Může to být (a pravděpodobně i je) důsledek dodatečného zpevnění skříně Dancer Mini One. Přibylo něco výztuh uvnitř a podstavec nahradil litinový ingot - skříně je tak rezonančně odolnější, což podpořilo zejména chování systému středobasového měniče, takže basová monumentalistika soundtracku *Prince of Persia* (Disney Records, 6825) vyznívá jednoznačně ve prospěch DMD verze.

Usher Dancer CP-8571 Diamond DMD

Z pohledu konstrukčního jsme Dancer Mini One již dostatečně popsali v loňské recenzi, zastavím se proto pouze u větších CP-8571. Už na první pohled jsou to typické Dancery s hlubokou (76cm) a dozadu naklopenou ozvučnicí, které mají mnohem blíže ke špičkovému modelu Be-20, než k Mini Dancer One. Společná je vysoká úroveň řemeslného zpracování kabinetu, který je sesazen z místy až 65mm silné HDF a odýhován dřevěnými lamelami s hedvábně matným povrchem. Úsilí, které v Usher Audio vložili do snahy nemít žádnou stěnu paralelní a pokud možno ani rovnou, je obdivuhodné - reproduktory tak připomínají spíše ladné architektonické dílo, než technickou záležitost. Nebýt rozměrného kovového štítiku na čelní, klavírním lakem lakované desce, který mě osobně rozčiluje už od prvotního seznámení s Dancer Be-10, neviděl bych důvod, proč by CP-8571 neměly splynout s jakýmkoli interiérem.

Dancer CP-8571 Diamond DMD jsou klasicky třípásmové: diamantová kupolka výškové kaloty, 180mm středobas s papírovou membránou a 200mm basový reproduktor, u kterého je papír vyztužen karbonovými vlákny, a který je podporován dvěma dozadu vyvedenými basreflexovými porty. Po podlaze se s nimi nešoupe tak snadno jako s Dancer Mini One a při hmotnosti 87kg/kus se docela zapotíte, než je dostanete do správného postavení. Jako u jiných Usher je takováto námaha nezbytná, neboť Dancery jsou obecně na umístění a nasměrování dost citlivé.

Ani jeden z modelů nemá problém zahrát prakticky s čímkoli, v průběhu několikadenního testování jsem postupně vystřídal několik zesilovačů (Luxman M-600A, Luxman L-550A II, McIntosh MC501 a BMC AMP C1) i rozličnou kabeláž (Rappart, Audioquest Gibraltar, Crystal Cable Piccolo, WSS a v předcházejícím kole i Oehlbach Crystal Silver Star). Oba reproduktory reagují citlivě na změnu krmení, což je dobře, a posluchač má tak možnost si zvuk dopilovat podle svých představ a hloubky peněženky. Osobně bych doporučil vybírat spíše mezi živějšími a rychlejšími spolupracovníky, než se poohlížet třeba po lampách, a to z důvodů, které se dočtete dále.

CP-8571 DMD má ve specifikacích basový náběh od 26Hz, nicméně se hned od počátku tváří, jako by to bylo ještě níž. Už přechod z Mini Dancer One na větší bratříčky je velmi efektní - jde o rozdíl třídy, jako když z Fabie přesedláte na Octavii. V CD přehrávači se točil Tom Petty (*Mojo*, Reprise 9362-49668-0) a všechno bylo jinak. Ve skladbě *Good Enough* je najednou pořádně slyšet baskytara, která má pořádný grunt a váhu, začíná tracku udávat rytmus a zahustí celé středobasové pásmo. Celkový projev je o řád dospělejší, je cítit obrovský nadhled a suverenita, s jakou CP-8571 DMD zachází s hudebním materiálem.

Masa vzduchu, kterou dokáží tyhle Ushery rozhybat, je ohromující, a při vyšších poslechových hladinách ve standardním pokojíku už byla jasně slyšet akustická omezení vyplývající z vybuzených basových módů. Do místností skromných rozměrů tyto reproduktory (i vzhledem k náročnosti na prostor kolem sebe) vůbec nepatří. Jistě, můžete je tam mít, ale potom se připravte na to, že využijete jen 50% jejich potenciálu. V okamžiku, kdy se CP-8571 dostane odpovídající akustiky, přišpendlí vás do poslechového křesla. Je faktem, že by mohl basový reproduktor reagovat o něco pohotověji, ale pustíte-li si třeba výše zmíněný soundtrack *Prince of Persia*, na nějaké výtky rychle zapomenete. Podobně třeba tuba v Meridian Arts Ensemble jde famózně hluboko a zaručeně ji pocítíte až hluboko v žaludku.

Jak jsem zmínil, klíčem k úspěchu Usherů je správné umístění: tedy co nejdál do místnosti a co nejdál ode zdí. Osy reproduktorů nemusí nutně mířit na posluchačovy uši - právě naopak, měl jsem dojem lepší prostorovosti při menším natočení.

Jako už mnohokrát se ukazuje, že vyšší modely Usher jsou stavěné na klasiku - komorní kvarteto (Telemann, Paris Quartets - *Florilegium*, Channel Classics CCS SA21005) jim svědčí a CP-8571 DMD dokáže vytěžit maximum z dynamických změn cembala i tahu smyčce po strunách violončela. Je proto přirozené, že v dalším zkoumání rozdílů mezi beryliem a diamantem jsem se uchýlil zejména k tomuto žánru.

„Duch je často tam, kde se nijak neblýská...

... a často se třpytí jako falešné diamanty tam, kde není.“

Citát, vypůjčený od francouzského filozofa Charlese-Louis de Montesquieu, docela vystihuje situaci v dnešním highendu. V případě Usher naštěstí *neplatí*.

Griegovu suitu *Peer Gynt* (Berliner Philharmoniker a Herbert Von Karajan, DG 439 010-2 Gold) otevírá kouzelně náladová flétna, která nás vábí hlouběji a hlouběji do krajiny, ještě zahalené mlhavým oparem ranního rozbřesku. Zvuk pohladí, připojí se smyčce a postupně i zbytek orchestru v plné síle, která je s křehkým úvodem v takovém kontrastu, že to až zamrazí. Takovými prostředky pracuje pero klasika a Usher ani na vteřinu nezaváhá a nechá posluchače pocítit, že hraje velká bedna. To, co se obvykle nazývá *audiofilno*, bývá často spojeno s vysokým rozlišením a jiskřivou brilancí, hraničící na výškách až s přílišnou agilitou. Tady nic takového není. CP-8571 DMD hraje medově odshora až dolů. Cinknutí triangu v *Anitra's Dance* jsou jasná a znělá, s nádherným dozríváním, do uší však nepíchnou. Lesy smyčců, nastupující ve vlnách, hledí nejen zvukem, ale i na duši. A v okamžiku, kdy se nebohý Peer Gynt snaží uniknout z trollové jeskyně, podepře Usher eskalující orchestraci takovým basovým fundamentem, že nadskočíte na židli. Přál bych zažít každému to vzrušení, kdy zahraje orchestr (a reproduktor) plný bas - ne však bas samoučelný a odtržený od zbytku, ale integrovaný a harmonicky žijící v rámci jednoho celku. *Mohl* by být rychlejší a vnitřně prokreslenější, ale v rámci cenového limitu 200 tisíc (suma, kterou za CP-8571 zaplatíme) je to odpustitelný prohřešek. Otázkou je, jestli se vůbec dá o nějakém prohřešku mluvit u reprosoustav, které mohou v klidu soupeřit s konkurenty o pár desítek tisíc dražšími.

Usher umí udržet v muzice pořádek, což mimo jiné přičítám rigidním skříním, které se v hudebních fortissimech ani nezachvějí. Máme tak jistotu, že posloucháme skutečně nahrávku, nikoli sekundární rezonance. Vezměme třeba hromobití velkého bubnu v kombinaci s pohlazením činelu a nesmělou flétnou v úvodu šesté věty (*Arabský tanec*). Položím-li ruku na ozvučnici, ta se tváří jako z betonu i přesto, že tlak vyvolaný reproduktory je na hranici snesitelnosti a lustr se začíná houpat. Kombinace vnitřních výztuh, litinového rámu a olověné výplně prostě dělá svoje. Činel i flétna se vznášejí nad hlubokým základem s přesnou lokalizací, stejně jako je bezchybně lokalizovatelný zbytek orchestru. Prostor CP-8571 má úžasnou hloubku i šířku, která není ani v nejmenším ovlivněna faktem, hrajete-li potichu nebo nahlas.

No Ordinary Love

To, že DMD Dancery opravdu umí potvrzuje i Sade (*Love Deluxe*, Epic 500 5982). Sytý hlas zpěvačky je tembrálně věrný a prokreslený, včetně té zastřenosti, která vnáší do vokálů Sade napětí a sublimální erotický náboj. Diamantová kalota je v tomto ohledu podstatně dál, než beryliová. Berylium se projevuje jako otevřenější a preciznější, chce se použít termín audiofilnější, ale DMD pracuje s jemněji odstupňovanými kontrasty a víc se blíží reálné hlasové dynamice. V podstatě se potvrzují pozorování, která jsem učinil u Dancer Mini One: smíříme-li se s mírným medovým závojem, který diamantové výšky halí, a který je podle mne možno korigovat vhodným výběrem zesilovače a kabeláže, je DMD verze značně kultivovanější, dospělejší, barevnější a relaxovanější. Upřednostňujete-li větší přímočarost, jiskru a transparentci za cenu menšího dynamického kontrastu, je možné bezproblémově žít s beryliovou verzí.

Integrace DMD měniče směrem ke středovému pásmu je bez diskuzí lepší, než u beryliové verze, kde je možné vysledovat stopy nekontinuity. Každopádně je reprodukce hlasů jedna z nejlepších, ketrou jsem měl možnost slyšet. Lépe to umí už jen HHCM měniče od Audio Physic (mám pocit, že v tomto ohledu tam narazili na něco hodně speciálního), ale Usher má suverénně navrch ve výškové kalotě.

Jestliže jsem zmínil, že jsou CP-8571 DMD jako dělané pro symfonickou klasiku, musím druhým dechem dodat, že jim svědčí i opačný žánr. Chcete-li mít doma výborně reprodukováný rock s plnou forsáží, mohou být jednou z ideálních voleb. Ověřeno na Fear Factory vlastníma ušima (*Christploation - Mechanized*, CDL0469CDSE, Candlelight USA). Zapomeňte na subwoofer - co byste s ním probůh dělali? Zvyšte hlasitost a máte to tam všechno ve vysokém rozlišení...

Další REFERENCE

Jen u zhruba jednoho komponentu z deseti, které se mi dostanou do ruky, si člověk poslech opravdu užívá. Ideální je, když zapomenete psát poznámky a posloucháte. S Usher CP-8571 se mi to stávalo pořád. Najednou jsem měl strašně málo času - ještě je potřeba poslechnout tohle a ještě zkusme tamto... Větší poklonu už Usherům vyseknout nemůžu.

Zcela bezpochyby jsou Dancer CP-8571 Diamond DMD z pohledu poměru cena a výkon *nejlepší koupí z celého katalogu Usher*. Nekrmte je lampami a když už, tak pořádnými, jako je Audiomat nebo Audio Research. Výkonově slabé triody nejsou pro CP-8571 správnými partnery. Nepohřbívejte je do malých prostor, pohrajte si s jejich umístěním a s vyladěním celého řetězce. Když to všechno klapne, může se stát, že vás na veřejnosti delší dobu nikdo neuvidí. Plným právem si zaslouží místo v privilegovaném klubu **100% Reference**.

